

**„To, po čom Boh najviac túži, je viesť všetkých ku sebe,
pretože to je cieľ, pre ktorý sme stvorení.“**

Sv. Ignác z Loyoly

STRETNUTIE TÚŽOB

Ignác nás v Duchovných cvičeniach pozýva nahliadnuť do svojho vnútra a skúmať: po čom túžim, čo chcem, aké pocity a hnutia v sebe odkrývam. Ignác nás usmerňuje, aby sme toto odhaľovali v hĺbke svojho srdca a v tom hľadali neutíchajúcu túžbu po Bohu. Pretože pocity, túžby, hnutia duše... sú miesta, kde sa stretáva Boh a človek. Ignác spoznal, že ak my túžime po Bohu, On ešte viac túži po nás. Boh sám túži po nás. Boh túži darovať seba samého človekovi natoľko, nakoľko je to možné podľa jeho Božieho riadenia. Veď Božou túžbou je človek a zasa človek vo svojej hĺbke srdca túži po Bohu. A túžba po Bohu je miestom kde sa Boh zjavuje.

Duchovné cvičenia akoby ohraničujú dve túžby Boha. V úvode Duchovných cvičení, v úvodných poznámkach (DC 15) Ignác hovorí, že Boh sa túži zdieľať veriacej duši, túži „*privinúť si ju k sebe*“ (v špan. orig. objať). V závere duchovných cvičení hovorí: „*Boh túži darovať seba samého, nakoľko je to možné podľa jeho božského riadenia*“ (DC 234).

Boh teda túži po dôvernom vzťahu s človekom a v Duchovných cvičeniach ide aj o to, objaviť túto „vášnivú“ túžbu Boha a odpovedať na jeho pozvanie k dôvernému vzťahu. Môžeme povedať, že v Duchovných cvičeniach môže a má prísť k stretnutiu dvoch veľkých túžob.

Biblický text

„Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár?“ (Ž 42)

„Bože, ty si môj Boh, už od úsvitu sa viniem k tebe. Za tebou prahne moja duša, za tebou túži moje telo; ako vyschnutá, pustá zem bez vody, tak ťa túžim uzrieť vo svätyni a vidieť tvoju moc a slávu. Veď tvoja milosť je lepšia než život; moje pery budú ťa oslavovať.“ (Ž 63)

Prosba

Prosím o vnútorné poznanie Božej túžby po sebadarovaní.

Z Ignácovho života

„V tejto dobe sa mi vzbudzovali v srdci túžby nasledovať svätých, pričom som nehľadel na okolnosti, ale som si len sľuboval, že s Božou milosťou urobím aj ja to, čo urobili oni. Najviac som však túžil po tom, aby som hneď po uzdravení mohol ísť do Jeruzalema, ako som už spomenul, a aby som mohol zachovávať pôsty a robiť pokánie, aké zvyčajne vnuká šľachetné srdce, roznieťené láskou k Bohu. Kvôli týmto svätým túžbam čoskoro som zabudol na myšlienky o minulom živote.“ (Rozhovory pútnika 9)

Niekoľko otázok na reflexiu

- Cítim vo svojom srdci túžbu po Bohu? Ako sa prejavuje?
- Vnímam svoje túžby ako miesto stretnutia s Bohom?
- Splnením, ktorých túžob ma Boh v živote prekvapil?

Záverečná modlitba

Neskoro som ťa začal milovať. Krása taká dávna a taká nová, neskoro som ťa začal milovať! Ty si bol vnútri a ja vonku a tam som ťa hľadal. Ošklivo som sa vrhal na krásne veci, ktoré si stvoril. Bol si so mnou a ja som nebol s tebou. Držalo ma ďaleko od teba to, čoho by nebolo, keby to nebolo v tebe. Volal si a kričal a preboril si moju hluchotu. Žiaril si, skvel si sa a zahnal si moju slepotu. Šíril si vôňu, ja som si jej vdýchol a dychtím po tebe. Okúsil som a teraz som lačný a smädný. Dotkol si sa ma a zahorel som túžbou po tvojom pokoji. *(sv. Augustín)*